

بررسی عوامل مؤثر بر شکل آنومالی‌های مغناطیسی

کمال علمدار^۱ و عبدالحمید انصاری^۲

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه یزد، یزد، ایران

^۲ عضو هیات علمی دانشگاه یزد، یزد، ایران

چکیده

آنومالی‌های مغناطیسی به دلیل ماهیت برداری خود از آنومالی‌های گرانی که فقط دارای اندازه می‌باشند پیچیده تر هستند. لذا عوامل مؤثر بر شکل آنومالی‌های مغناطیسی از آنومالی‌های گرانی بیشتر است که باعث دشواری تعبیر و تفسیر آنها خواهد شد. برای بررسی نقش عوامل مختلف بر شکل آنومالی‌های مغناطیسی از مدل سازی دو بعدی استفاده و این کار توسط نرم افزار Mag2dc انجام شده است. از عوامل مؤثر بر آنومالی‌های مغناطیسی می‌توان زاویه میل و انحراف بردار میدان مغناطیسی، مغناطیس باقیمانده توده، امتداد خط برداشت، شکل توده، عمق توده و ساسیلبیته را نام برد که در بین عوامل ذکر شده سه عامل ابتدایی از اهمیت بیشتری برخوردار است.

Abstract

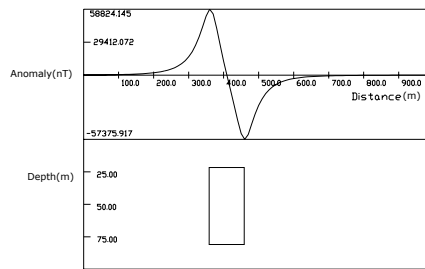
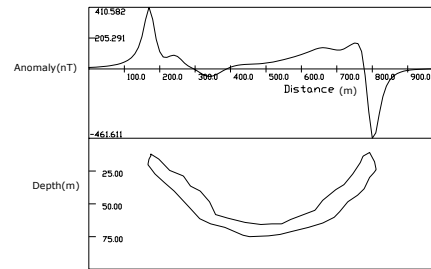
Magnetic anomalies are more complex than gravity anomalies due to their vectorial nature. thus parameters controlling the shape of magnetic anomalies are more than in respect to gravity anomalies. 2D modelling using Mag2dc software was used in order to investigate the role of different parameters on shape of magnetic anomalies. parameters controlling the shape of magnetic anomalies are: Declination, Inclination, remanent magnetization, direction of traverse, body shape, body depth and Susceptibility. in which the first three parameters are more important than others.

مقدمه

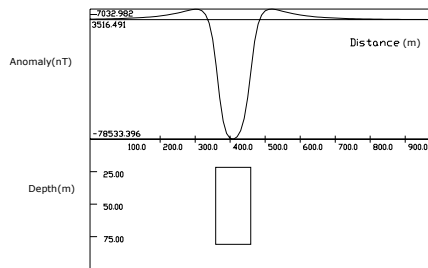
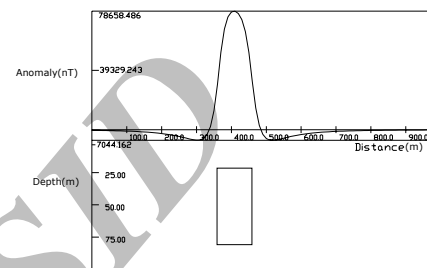
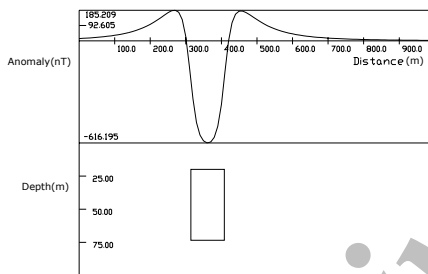
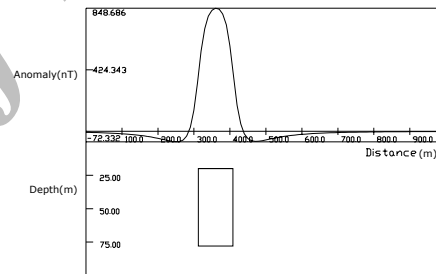
شدت مغناطیس شدن سنگها (j) یک کمیت برداری است. بدین معنی که وقتی یک توده پارامغناطیس در معرض میدان مغناطیسی خارجی قرار گیرد، در توده پارامغناطیس میدان مغناطیسی القا می‌شود که این مغناطیس القایی فقط دارای اندازه نیست، بلکه موازی با میدان مغناطیسی خارجی بوجود آمده و دارای جهت نیز می‌باشد. بعلاوه اینکه پارامترهای دیگر میدان مغناطیس نظیر D, I که تأثیر مهمی بر شکل آنومالی‌های مغناطیسی دارد، نیز برداری است و لذا باعث پیچیده بودن اشکال آنومالی مغناطیسی و در نتیجه دشواری تفسیر آنها می‌شود. در این بررسی عوامل مؤثر بر شکل آنومالی‌های مغناطیسی مطالعه می‌شود. آگاهی از این عوامل سبب می‌شود تا مفسر نمودارها و نقشه‌های مغناطیس سنجی، با بینش وسیعتری پدیده‌های ژئوفیزیکی را به عوامل زمین شناسی نسبت دهد. در این راستا ابتدا عوامل مؤثر بر شکل آنومالی‌های مغناطیسی معرفی و اثر هر یک بررسی می‌شود. برای مطالعه نقش عوامل مؤثر بر شکل آنومالی‌های مغناطیسی از مدل سازی دو بعدی استفاده شده و این کار توسط نرم افزار Mag2dc انجام شده است. در این نرم افزار با رسم مدل دلخواه (در این مورد مدل دایک شکل) و وارد کردن پارامترها و اطلاعات لازم آنومالی مغناطیسی مربوطه مشاهده و با تغییر هر کدام از پارامترها اثر آنها بر شکل آنومالی‌ها بررسی می‌گردد.

عوامل مؤثر بر شکل آنومالی‌های مغناطیسی

بر خلاف آنومالی‌های گرانی سنجی، عوامل متعددی در شکل آنومالی‌های مغناطیسی تأثیر دارد که می‌توان آنها را به سه دسته عوامل مربوط به برداشت داده‌ها، موقعیت و ویژگی‌های توده مغناطیده و عوامل مربوط به پارامترهای میدان مغناطیس زمین تقسیم بندی کرد.

شکل ۲. آنومالی مغناطیسی دایک با $I_r = 0^\circ$

شکل ۱. آنومالی مغناطیسی توده ناودیس مانند

شکل ۴. آنومالی مغناطیسی دایک $I_r = -90^\circ$ شکل ۳. آنومالی مغناطیسی دایک با $I_r = 90^\circ$ شکل ۶. آنومالی مغناطیسی دایک $I = 0^\circ$ شکل ۵. آنومالی مغناطیسی دایک $I = 90^\circ$

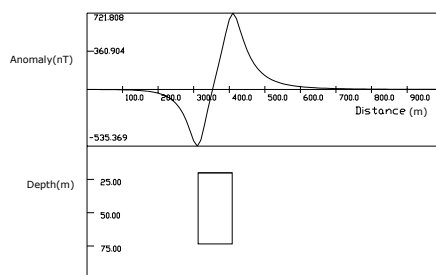
عوامل مربوط به برداشت داده ها (عملیات صحرائی)

اگر یک برداشت مغناطیس سنجی هوایی در چند ارتفاع مختلف از سطح زمین صورت گیرد، یافته های حاصله از ارتفاع های پایین تر، آنومالی های واضح تر و قابل تفکیک تری را ایجاد می کنند. وقتی ارتفاع پرواز افزایش می یابد، دامنه آنومالی حاصله از هر جسم مغناطیسی مدفون کاهش می یابد و خود آنومالی نیز یک حالت پهن شدگی نشان می دهد. در واقع با افزایش ارتفاع پرواز گویی عمق توده مغناطیس مدفون افزایش می یابد. به طور مثال اگر یک توده مغناطیسی در زیر یک سری رسوبات در عمق Z مدفون شده باشد در این حالت آنومالی میدان کل حاصله، از یک پروفیل هوایی (ارتفاع h) از روی این جسم همانند آنومالی میدان کل حاصله از یک پروفیل زمینی از روی همان جسم ولی مدفون شده در عمق $z + h$ است.

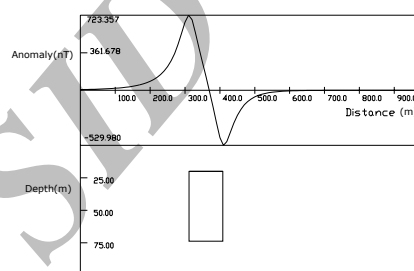
در اکثر موارد سعی می شود امتداد پروفیل برداشت (خطوط برداشت) بر امتداد ساختمان های زمین شناسی منطقه تحت بررسی عمود باشد چرا که بیشترین اطلاعات را در اختیار می گذارد. برای توده هایی که در قطب مغناطیده شده اند امتداد پروفیل برداشت تأثیری بر شکل آنومالی حاصله ندارد. در مورد توده هایی که در استوا مغناطیده شده اند هنگامی که امتداد پروفیل بر امتداد توده عمود باشد مینیمم آنومالی دقیقاً بر روی توده و دو دنباله مثبت در طرفین آن قرار خواهد گرفت. هنگامی که امتداد پروفیل برداشت موازی با توده باشد دو دنباله مثبت طرفین آنومالی از بین رفته ولی همچنان مینیمم آنومالی بر روی توده است و در واقع شکل آنومالی به زنگوله ای وارونه تبدیل

می‌شود. برای توده‌هایی که در دیگر مقادیر I مغناطیده شده اند هنگامی که امتداد پروفیل بر امتداد توده عمود باشد آنومالی از یک دنباله مثبت در طرف چپ توده و یک دنباله منفی در طرف راست توده تشکیل می‌شود و صفر آنومالی بر روی توده قرار می‌گیرد. در مواردی که امتداد پروفیل برداشت موازی با امتداد توده باشد ماکزیمم مقدار آنومالی مستقیم‌آب روی توده قرار می‌گیرد و شکل آنومالی متقارن تر خواهد بود. هنگامی که خط برداشت عمود بر امتداد توده و در نیمکره جنوبی مغناطیسی قرار گیرد جای دو دنباله مثبت و منفی طرفین توده عوض می‌شود.

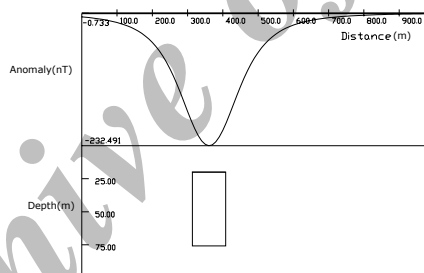
هر چه فاصله ایستگاه‌های اندازه‌گیری کمتر و در نتیجه تعداد ایستگاه‌ها بیشتر باشد شکل آنومالی هموارتر خواهد بود و در نتیجه اطلاعات بهتری از تفسیر این آنومالی حاصل می‌شود و هر چه فاصله ایستگاه‌ها بیشتر و تعداد ایستگاه‌ها کمتر باشد شکل آنومالی دارای گوشه‌های تیز خواهد بود ولی از لحاظ شکل کلی آنومالی، تغییری در آن ایجاد نمی‌شود.

شکل ۸. آنومالی مغناطیسی دایک $I = -45^\circ$

شکل ۷. آنومالی مغناطیسی دایک $I = +45^\circ$

شکل ۹. آنومالی مغناطیسی دایک $I = 0^\circ, D = 90^\circ$

عوامل مربوط به موقعیت و ویژگی‌های توده مغناطیده

با عوض شدن شکل توده مغناطیسی زیر سطحی در روند کلی شکل آنومالی مغناطیسی منتهی به تغییری ایجاد نخواهد شد، بلکه به واسطه شکل خاص توده فقط تغییراتی جزئی در آنومالی ایجاد می‌شود. شکل ۱ مربوط به آنومالی مغناطیسی توده‌ای ناودیس مانند با خودپذیری مغناطیسی 0.01 است که در عمق 20 متر قرار گرفته و دارای مغناطیس القایی $I = 45^\circ$ است. همانطور که مشاهده می‌شود آنومالی از دو قسمت مثبت و منفی تشکیل و فقط به خاطر شکل خاص توده تغییراتی در آن ایجاد شده است.

با افزایش ضریب خودپذیری مغناطیسی توده زیر سطحی (k) شدت آنومالی مغناطیسی نیز افزایش خواهد یافت یعنی با افزایش ساسبلیته دامنه آنومالی افزایش خواهد یافت.

اثر عرض جغرافیایی که از عوامل مؤثر در شکل آنومالی‌های مغناطیسی است باعث می‌شود که یک توده با سایر پارامترهای مشخص و ثابت در عرض‌های جغرافیایی مختلف آنومالی‌های مغناطیسی مختلفی را ایجاد کند و این یکی از عوامل پیچیدگی تفسیر آنومالی‌های مغناطیسی به حساب می‌آید. از آنجائی که توده مغناطیس شده در قطب دارای $I = 90^\circ$ و در استوا $I = 0^\circ$ و در عرض

جغرافیایی ۴۵ درجه شمالی دارای $I = +61^\circ$ (برطبق سیستم IGRF) است، لذا اثر عرض جغرافیایی مشابه اثر زاویه میل است که در قسمتهای بعدی بررسی خواهد شد.

با افزایش عمق توده دامنه آنومالی مغناطیسی کاهش و نصف عرض آنومالی افزایش می یابد. برای توده هایی که دارای مغناطیس شدگی القایی هستند بردار مغناطیس شدگی کل (j) تعریف می شود که شکل و دامنه آنومالی های مغناطیسی منتجه را کنترل می کند در این صورت پیچیدگی شکل آنومالی مغناطیسی بیشتر خواهد شد. هنگامی که از مغناطیس باقیمانده صحبت می شود در نظر گرفتن ۲ پارامتر الزامی است یکی شدت مغناطیس شدگی باقیمانده بر حسب nT و دیگری زاویه میل بردار مغناطیس باقیمانده (I_T) بر حسب درجه که هر دو توأم در شکل آنومالی مغناطیسی منتجه از توده تاثیر دارد. اثر مغناطیس باقیمانده بر شکل آنومالی های مغناطیسی را می توان در حالت های زیر بررسی کرد:

$$(1) \quad I_T = 0^\circ \text{ در این حالت آنومالی از دو قسمت مثبت و منفی تشکیل می شود (شکل ۲).}$$

(۲) $0^\circ < I_T \leq 90^\circ$ در این حالت با افزایش مقادیر I_T به سمت $(+90^\circ)$ دنباله مثبت آنومالی افزایش یافته تا اینکه در $I_T = +90^\circ$ ماکزیمم مقدار مثبت آنومالی روی توده قرار می گیرد (شکل ۳).

(۳) $-90^\circ \leq I_T < 0^\circ$ در این حالت با کاهش مقادیر I_T به سمت (-90°) دنباله منفی آنومالی افزایش یافته تا اینکه در $I_T = -90^\circ$ ماکزیمم مقدار منفی آنومالی روی توده قرار می گیرد (شکل ۴).

- سه حالت فوق الذکر برای توده های با مغناطیس القایی در مقادیر دیگر I نیز صادق است. (تذکر: در تمام حالات بررسی شده شدت میدان مغناطیسی گذشته ثابت و برابر 28000nT در نظر گرفته شده است).

عوامل مربوط به پارامترهای میدان مغناطیس زمین

زاویه میل تاثیر مهمی بر شکل آنومالی های مغناطیسی دارد. در واقع بردار شدت کل میدان مغناطیسی زمین و زاویه میل آن تابعی از عرض جغرافیایی منطقه است. به عنوان مثال در قطب شمال بردار شدت کل میدان مغناطیسی زمین به طور قائم ($I=90^\circ$) و جهت آن به سمت پایین است و در استوا بطور افقی ($I=0^\circ$) قرار می گیرد.

هنگامی که مقدار I مساوی 90° درجه باشد آنومالی از یک قسمت و ماکزیمم مقدار آنومالی مستقیماً بر روی توده قرار خواهد گرفت (شکل ۵).

هنگامی که مقدار I برابر صفر درجه باشد آنومالی از یک قسمت و مینیمم مقدار آنومالی بر روی توده قرار خواهد گرفت (شکل ۶).

هنگامی $0^\circ \leq I \leq +90^\circ$ آنومالی دارای یک دنباله مثبت در سمت چپ و یک دنباله منفی در راست می باشد و هنگامی $0^\circ \leq I \leq -90^\circ$ جای قسمت مثبت و منفی آنومالی عوض می شود. (شکل ۷ و ۸).

زاویه انحراف (زاویه بین شمال جغرافیایی و شمال مغناطیسی) از جمله عوامل دیگر است. در ایران تغییرات D در حد ۶-۵ درجه است لذا تاثیر چشمگیری بر روی شکل آنومالی های مغناطیسی ثبت شده ندارد ولی بطور کلی D باعث تغییر شکل آنومالی های مغناطیسی می شود. برای توده هایی که در قطب مغناطیده شده اند تغییرات D تأثیری بر شکل آنومالی ها ندارد. برای توده ای که در استوا به طور افقی مغناطیده شده است با افزایش D از ۰ درجه به سمت ۹۰ درجه ماکزیمم مقدار منفی آنومالی که روی توده قرار دارد کاهش می یابد و گوشه های تیز و مثبت آنومالی از بین می رود بطوریکه در $D=90^\circ$ شکل آنومالی به شکل منحنی زنگوله ای وارونه تبدیل می شود (شکل ۹). شدت میدان مغناطیسی باعث تغییر در شکل کلی آنومالی نمی شود بلکه با افزایش شدت میدان مغناطیسی فقط دامنه آنومالی افزایش می یابد.

نتیجه گیری

به دلیل برداری بودن ماهیت میدان مغناطیس زمین، آنومالی‌های مغناطیسی از آنومالی‌های گرانی که در جهت قائم می‌باشد از پیچیدگی بیشتری برخوردار بوده و همچنین عوامل مؤثر بر شکل آنها نیز بیشتر می‌باشد که این امر دشواری تفسیر آنها را به دنبال خواهد داشت. در بین عوامل ذکر شده در این مقاله سه عامل زاویه میل و انحراف میدان مغناطیسی، مغناطیس باقیمانده توده و امتداد خط برداشت از اهمیت بیشتری برخوردار است. برای توده‌هایی که در قطب مغناطیده شده اند ماکزیمم مقدار آنومالی و توده‌هایی که در استوا مغناطیده شده‌اند مینیمم مقدار آنومالی بر روی توده قرار می‌گیرد. در توده‌هایی که در دیگر مقادیر I مغناطیده شده اند آنومالی از دو قسمت مثبت و منفی تشکیل می‌شود که رابطه مشخصی بین موقعیت توده و ماکزیمم و مینیمم آنومالی وجود ندارد. در مورد توده‌هایی که در قطب مغناطیس شده اند تغییرات امتداد پروفیل و D تاثیر بر شکل آنومالی حاصله ندارد.

منابع

ای. اس. رابینسون، س. کورو، مبنای اکتشافات ژئوفیزیک، ترجمه دکتر محمد رضا حیدریان شهری، انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد - ۱۳۸۴.

علمدار، کمال، بررسی عوامل موثر بر شکل آنومالی‌های مغناطیسی با استفاده از مدل سازی دو بعدی، پروژه کارشناسی، دانشگاه یزد، دانشکده مهندسی معدن و متالورژی، ۱۳۸۶.

Archive of SID